

10 SPØRGSMÅL TIL PROFESSOREN

I de kommende numre af HUMavisen vil vi stille vores professorer en række spørgsmål inden for deres fag såvel som deres fritid. Det eneste spørgsmål, der er åbent, er det sidste, hvor professoren selv skal formulere et spørgsmål til en anden professor. Og så er stafetten givet videre.

Som den første mand i stolen har vi inviteret professor Jacob Wamberg fra Kunsthistorie.

1. Hvem er din yndlingskunstner?

Blandt nulevende må det være Bruce Nauman. Han laver egen-sindige og gådefulde synteser ud af tilsyneladende modstridende bevægelser i nyere amerikansk kunst – minimalisme, pop, koncept, video, hyperrealistisk skulptur.

2. Er du selv udøvende inden for en kunstart?

Jeg var som teenager en ret habil tegner og dyrkede i forlængelse heraf sorthvid-fotografi med forbilleder hos folk som Cartier-Bresson og amerikaneren Lee Friedlander. Men efter det blev seriøst med kunsthistorien, har jeg lagt tegningen helt på hylden og fotograferer kun til husbehov.

3. Hvad har du hængende på væggen derhjemme?

Flere ting af Troels Wørsel hvis konceptprægede maleri, jeg sætter højt. Selv om den ikke hænger, men står, må jeg også nævne en fantastisk bronzeret majolikaskulptur af Kirsten Ortved. Den er ret underlig, en hybrid mellem ridderhjelme og kranium og med urovækkende seksuelle undertoner.

4. Hvad er dit mest mærkværdige forskningsresultat?

Jeg er stadig lidt paf over konklusionen på min disputats: at billeder udstyres med rum og landskaber ifølge en ganske bestemt tidsmæssig lovmæssighed – og at dette sandsynligvis er symptom på kulturel evolution som sådan.

5. Har du en hobby?

Jeg er en af de nørdere, hvis arbejde flyder så meget over i fritiden, at selv min bryllupsrejse var en camoufleret studietur (til min hustrus delvise fortrydelse). Så en hobby: nej. Men jeg har en svaghed for klassisk musik, især klaver: Schumann, Beethoven, Schubert. Og slapper også af med madlavning, ikke mindst kagebagning (jeg har en temmelig sød tand).

6. Har du en grænse for, hvad der er kunst?

Ikke i den forstand at jeg rynker på brynene over, hvor langt ud kunstnere kan gå. Alt kan blive til kunst – fra tomme gallerier til opbrækning af blendede katte – hvis blot nogen kan vise os det med overbevisning.

7. Hvad læser du i din fritid?

Alt for meget det samme, som jeg også læser i arbejdstiden. Men af til slipper der dog også lidt skønlitteratur ind, fx Michel Houellebecq. Hans portræt af vores hyperhedonistiske kultur og dens zigzaggen mellem afgrundsdyb kedsomhed og quasi-posthuman New Age er skræmmende præcist.

8. Hvilken oversat kunstner vil du anbefale andre at stifte bekendtskab med?

Den tyske 1800-talsrealist Adolph Menzel. Hans demonstrativt skæve blik er fuldt på højde med mere kanoniserede franskmænd som Courbet.

9. Hvis du ikke var blevet professor, hvor sad du så i dag?

Sikkert samme sted, bare som lektor. Ellers var jeg nok blevet fotograf. Eller astronom eller biokemiker, som jeg faktisk startede med.

10. Hvilket spørgsmål kunne du tænke dig at stille til en professor og til hvem?

Er familielivet befordrende eller udfordrende for dit arbejdsliv? Til Frederik Stjernfelt.

